

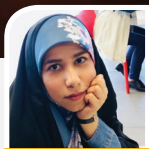

صبا

روزنامه فرهنگ و هنر

محسن شریفیان در گفت و گوبا «صبا» از کنسرت گروه «لیان» و آسیب شناسی موسیقی نواحی می گوید

حرمتان را نگه دارند فرش قرمز پیشکش

راضیه جباری
دبیر تحریریه خبرگزاری

سرمقاله

کدام را باور کنیم؟
سلفی و خنده
یا رعب و وحشت؟

در دو شب گذشته هر کسی که در شبکه های اجتماعی حضور داشته حتما با فیلم های کوتاهی که در این روزها در آن چند بازیگر با گریم داعشی های فیلم «به وقت شام» به پردیس کورش می روند و یک خانم در داخل سالن و مرد دیگری در بیرون از سالن به این حرکت که به نظر آن ها بی احترامی به جامعه ایرانی و ایجاد رعب و وحشت بوده معترض می شوند و این ها به طرز عجیب و غیر قابل انکاری در صفحات مجازی منتشر و اوضاع چنان می شود که خود ابراهیم حاتمی کیا هم از بی اطلاعی خود از کم و کیف برنامه می گوید و از کسانی که ترسیدند حلالیت می طلبد.

عصر دیروز اما موج جدیدی در فضای مجازی شکل گرفت. انتشار فیلمی که در آن مردم با خنده و هیجان با بازیگران داعشی نما سلفی می گیرند و موقع اجرای برنامه آن ها سوت و جیغ می زنند و رو به دوربین می خندند و البته مقایسه های که شد بین این مدل تبلیغ و موارد مشابه آن در سینمای روز دنیا.

نویسنده این سطور در این دو روز با چند تن از افرادی که آن روز در پردیس کورش حضور داشته و شاهد این نمایش بوده اند گفت و گو کرده و آنچه از مجموع این گفت و گوها دریافته، فضایی بوده که حجم زیادی از آن را هیجان و شور گرفته بود. خانم هایی که با حضور داعشی ها می خندیدند و روسری خود را جلو می کشیدند و مردانی که سر به سر داعشی ها می گذاشتند و چند صد تنی که دور بین به دست ایستاده بودند به فیلم گرفتن از این داعشی های نمادین و تمام آنچه بیشتر به یک شوخی جمعی شبیه بوده تا یک هراس عمومی.

لابد بعضی این سخن را صحیح نخواهند پنداشت و خیال می کنند که هراس، وجه غالب برنامه دو شب پیش بوده. به کدام منبع؟ دو فیلم چند ثانیه ای که تمام فضای مجازی را پر کرده و ذکر آن ها هم در این سطور رفت؟

از قضا تمام نکته همین است: این سیل را تنها دو فیلم کوتاه تقطیع شده ساخته است و چنان هم گسترده شده که کمتر کسی توضیحات پیرامونی آن را شنیده است و این ها یعنی قضاوت درباره یک اثر نمایشی یک ساعته براساس ثبت چند لحظه از آن؛ چیزی که به کرات از زبان هنرمندان درباره آن شنیده ایم و اعتراضات زیادی را از هنرمندان به خاطر داریم که از قضاوت شدن آثارشان براساس یک کلیپ مقطع از آن گلا به مندند. هنرمندان انتظار دارند که مردم قضاوت درباره آثارشان را از مشاهده تمام و کمال آن ها دریافت کنند نه این چنین سطحی و گلخانه ای و براساس چند لحظه از آن.

ماجرای قضاوت های شکل گرفته پیرامون نمایش داعشی ها در پردیس کورش داستانی تکراری است: داستان تکراری قضاوت بدون دانسته های کافی.

حمید پور آذری از اجرای تئاتر در مکان نامتعارف و جذابیت های آن برای مخاطب به «صبا» می گوید

مدرنیزم هم می تواند به دگماتیزم بینجامد

گزارشی از اختتامیه نخستین
جشنواره ملی پویانمایی:

تجلیل از مفاخر وانیمیشن سازان برگزیده در هگمتانه

پرویز شهبازی خواست صبورتی باشم

ساغر قناعت
به بهانه اکران
«جشن دلتنگی»
از دلیل کم کاری اش
به «صبا» می گوید

